

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 5456, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1301).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Stetter: Den fornyede udvalgsbehandling viste sig som ventet at være forgæves. Der var intet grundlag for en ny forhandling. Socialdemokratiet og socialistisk folkeparti må tilsyneladende alene tage ansvaret for, at der i en 4 års periode overføres ca. 1.200 mill. kr. fra virksomhederne til statskassen. Jeg gør opmærksom på, at det er finansministeriets skøn.

Ingen må tro, at disse mange penge findes på de private arbejdspladsers konti i banker eller sparekasser. De står i de private arbejdspladsers varelagre, råvarelagre, maskiner, inventar, bygninger, salgsorganisationer osv. osv., alt sammen faciliteter, som er nødvendige for, at den privat ansatte funktionær og arbejder kan få en passende løn for sit ofte hårde arbejde.

Den konservative folketingsgruppe kan ikke tage ansvaret for denne lovgivning og vil stemme imod.

Tilbage står finansministerens bemærkning ved anden behandling om, at der efter hans opfattelse snydes og snydes groft ved brug af disse regler. Det må dreje sig om de skatteydere og aktieselskaber, som anvender denne lovgivning, og de pågældende kan ikke være tjent med en sådan hensynsløs beskyldning.

Den konservative folketingsgruppe ønsker og forventer, at der sættes ind over for enhver form for skattesnyderi, hvad enten der er tale om almindeligt eller groft snyderi. Finansministeren ved, at han ikke alene har vor gruppe bag sig, men at han har hele tinget bag sig, når det gælder om at komme skatteundragelser til livs. Men når nu ministeren mener og siger her fra folketingets talerstol, at der snydes og snydes groft ved brug af disse regler, hvorfor har ministeren så undladt at foretage sig noget som helst?

Jeg vil stille det direkte spørgsmål: hvor-

for har ministeren ikke påbudt, at der foretages kontrol, eventuelt stikprøvekontrol, blandt de skatteydere og selskaber, som bruger disse regler?

Jens Peter Jensen: Under anden behandling gjorde den højtærede finansminister nogle bemærkninger, som jeg måtte forstå sådan, at der var en mulighed for at forlænge afviklingsperioden til 5 år samt gennemføre lovforslaget om maskinafskrivninger m. v.

Senere i forhandlingen sagde finansministeren, at hans udtalelser ikke skulle forstås på denne måde, idet der ikke er mulighed for nu at gennemføre forslaget om forbedrede maskinafskrivninger. Jeg sagde derpå, at jeg her ved tredje behandling ville beklage, hvis fortrykket bekræftede, at jeg havde opfattet ministeren forkert.

Jeg ser mig ikke i stand til i dag at komme med en sådan beklagelse. Dels foreligger fortrykket ikke, dels har jeg støttet mig til mine notater fra forhandlingen. Herefter står det sådan for mig, at den højtærede finansminister sagde, at det var en meget interessant udtalelse, jeg havde fremsat. Betyder den, sagde ministeren ifølge mine notater, at hvis vi ændrer til en 5 års periode, vil man gå ind for afvikling af denne ordning? Ministeren henviste derpå til mindretalsudtalelsen i betænkningen, der siger, at når ministeren har udskudt den påtænkte forbedring af afskrivningsreglerne, er forudsætningen for at medvirke til nærværende lovforslag bristet for de tre partier. Vil det sige, sagde den højtærede finansminister ifølge mine notater, at hvis man nu havde gennemført forbedringerne for maskinafskrivningerne, ville man godt være med til at gennemføre dette her? Det var dog ret interessant at få dette punkt klarlagt.

Jeg måtte ligesom det ærede medlem hr. Bernhard Baunsgaard opfatte finansministerens udtalelser som en udstrakt hånd, hvorfor jeg foreslog fornyet udvalgsbehandling. For god ordens skyld — det kan der være grund til at fremhæve også i forlængelse af denne debat i betragtning af, hvad der blev sagt fra den højtærede ministers side under anden behandling — skal jeg tilføje, at det står lige så klart, at den højtærede finansminister senere under forhandlingen erklærede, at der ikke var mere at tale om.

[Jens Peter Jensen.]

Så tror jeg, vi har fået det bragt på det rene.

Endelig vil jeg bede finansministeren med stor opmærksomhed læse fortrykket, når det kommer, ikke alene den meningsudveksling, vi har her, men også de betragtninger, der blev kommenteret af den konservative ordfører. Jeg synes, det er overordentlig interessante udtalelser, finansministeren kom med, men også overordentlig beklagelige udtalelser.

Jeg skal anbefale at stemme imod lovforslaget.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg kan kun beklage, at hr. Jens Peter Jensen ikke i dag kan beklage det, han sagde ved anden behandling. Det er rigtigt, at der ikke foreligger noget fortryk. Men det er lige så rigtigt, at man konfronterede mig med det ordrette referat, da jeg kom til samrådet. At hr. Jens Peter Jensen så ikke var til stede, er en anden sag.

Jeg står fuldt ud ved, at jeg ved anden behandling spurgte de tre partier: er det rigtigt, at hvis man havde gennemført forbedringen for maskinafskrivningerne, ville man have været med til at gennemføre et forslag om ophævelse af adgangen til at nedskrive på bindende kontrakt? Det var det, jeg bad om at få et svar på, og det svar har jeg fået nu, bl. a. efter det samråd, man indkaldte mig til for at få afklaret disse ting. Det er nu således, at alle tre partier klart har tilkendegivet, at man ville være med til at ophæve lovgivningen om adgang til nedskrivning på bindende kontrakt, såfremt forbedringen af maskinafskrivningerne samtidig blev gennemført. Det anser jeg for det mest interessante i denne sag, og jeg er godt tilfreds med, at det nu er fastslået, at alle de tre partier ville have været med til at ophæve adgangen til at nedskrive på bindende kontrakt. Det vil igen sige, at alle tre partier ikke principielt er imod det forslag, der nu foreligger til tredje behandling, og som formentlig bliver vedtaget.

Det, man er imod, er, som hr. Stetter har været inde på flere gange, de økonomiske virkninger, når man ikke samtidig gennemfører forbedringen af maskinafskrivningen. Det er jo en rent praktisk politisk og økonomisk vurdering, som man har lov til at an-

lægge, hvad jeg ved anden behandling erkendte. Jeg sagde: det må jeg tage til efterretning, og det er i orden. Der har været den forudsætning for disse forhandlinger, at begge forslagene skulle gennemføres samtidig. Denne forudsætning er bristet. Så erkender jeg, at det er i orden, at de tre partier siger: så vil vi ikke være med. Man skal bare ikke gøre det til et principielt spørgsmål om ophævelsen af loven om bindende kontrakt.

Det er altså det, der er fastslået nu, og jeg kan sige her ved tredje behandling, at jeg er mere end tilfreds med, at dette er blevet fastslået. Så må vi jo tage afstemningen, som den kommer.

Stetter: Det forekommer mig temmelig ejendommeligt, at finansministeren overhovedet ikke kommer med et svar af nogen art på mine spørgsmål.

Jeg vil nødig være taktløs, men jeg synes, at den beskyldning, som finansministeren har rettet mod de skatteydere og selskaber, som har anvendt reglerne om nedskrivning på bindende kontrakter, er uforskammet. Det er under en ministers værdighed at stå her på folketingets talerstol og rette en generel anklage mod en stor gruppe hårdt arbejdende borgere uden at have noget som helst bevis for påstanden.

Hvis finansministeren bevarer tavsheden i denne sag, må jeg opfatte det således, at finansministeren trækker sine beskyldninger tilbage.

Jens Peter Jensen: Det kan godt være, at den højtærede finansminister er tilfreds med det, han opfatter som det principielle i denne debat. Men den tilfredshed giver jo ikke brød i skabet til det erhvervsliv, der skal arbejde under de vilkår, der nu kommer til at råde. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at det kunne være betænkeligt, at man afviklede en lov, således at nogle kom til at betale for de forbedringer, andre fik ved gennemførelse af en anden lov. Nu sker der det, at man belaster erhvervslivets likviditet med over 1 milliard kr., uden at nogen får noget til gengæld. Det er de hårde realiteter, vort erhvervsliv skal arbejde under, og det endda under en regering, der har den frimodighed at sige, at den vil føre erhvervsvenlig politik. Men når jeg

[Jens Peter Jensen.]

tænker på, hvad finansministeren i øvrigt har sagt under hele denne debat og ved anden behandling tør jeg nok sige, at frimodigheden hos regeringen er meget stor.

Bernhard Baunsgaard: Ministeren prøver i stedet for at indrømme, at han aldrig skulle have stillet de spørgsmål, at uddrage noget af debatten ved anden behandling, som han kunne have uddraget af debatten ved første behandling. Det, ministeren havde kunnet konstatere, var, at der på ethvert tidspunkt har været et solidt flertal for den fremgangsmåde, som ministeren ønskede at bruge ved fremsættelsen af sit lovforslag. Mit parti har klart sagt — ministeren konstaterede det selv ved første behandling — at vi ville være med til at gennemføre dette, fordi det samlet ville være en lettelse for erhvervslivet. Det ville flytte lettelserne over på det fornuftige, at man i højere grad anskaffede maskineri, der kunne fremme vort erhvervslivs konkurrenceevne over for udlandet og i fællesmarkedet, og det ville igen lette arbejdsmarkedssituationen. Dette havde ministeren på ethvert tidspunkt kunnet konstatere, hvis han havde haft lyst til det.

Det, ministeren burde kunne konstatere efter anden behandling her, var, at til trods for hans eget ønske, til trods for hans eget udsagn om, at det var regeringens ønske, var der 17 medlemmer af dette ting, der ikke ønskede det, og disse 17 medlemmer har gennemtvunget, at det store flertal i denne sal ikke kan få lov til at gennemføre den rimelige omordning for erhvervslivet. Det var, hvad ministeren kunne konstatere ved anden behandling, og intet af det ministeren nu prøver at konstruere.

Må jeg sige, at det er for mig ganske overordentlig talende, at ministeren, hvis min hukommelse ikke svigter mig — og ingen af de kontrolforanstaltninger, der kan tages, i form af henvendelse til folk, der har lyttet meget opmærksomt til debatten, tyder på, at hukommelsen svigter mig — har sagt, at der snydes, og der snydes groft med denne lov. „Der snydes, og der snydes groft“, var ministerens ord.

Ministeren blev spurgt før, om han påtænkte nogen foranstaltninger. Hvis ministeren fastholder sin påstand, bringer han sig i den situation, at han tvinger sig selv og

sit parti til at stå op og stemme for en forlængelse af en lov, hvorefter der snydes og der snydes groft. Hvis ministeren ikke står op og beklager, at han sagde noget sådant, hvordan i alverden skal vi så for fremtiden stole på en minister, der anbefaler videreførelse af en lov, hvorefter der snydes og der snydes groft?

Finansministeren (Grünbaum): Hvis min erindring ikke svigter mig, mener jeg ikke, at mit parti stemte for den adgang til at nedskrive på bindende kontrakt, som VKR-regeringen gennemførte. Jeg forstår derfor ikke rigtig det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard her stillede mig. Vi havde jo ophævet loven i 1967, men den blev desværre genindført af VKR-regeringen. Vi mente i 1967, at det var et rimeligt skridt på vejen mod en udbygning af kontrollen, at denne lov blev ophævet, men det mente VKR-regeringen ikke.

Allerede ved første behandling sagde de radikale ganske rigtigt, at det er en lov, der burde ophæves. Nu har jeg den glæde at kunne konstatere, at alle 3 borgerlige partier har erkendt, at det er en lov, der bør ophæves, men at der er nogle økonomiske problemer, nogle likviditetsproblemer, involveret i det. Det er jeg helt enig i, og derfor har vi ved et ændringsforslag fra mig, som er vedtaget ved anden behandling, udstrakt afviklingsperioden, og jeg har endda været villig til at gå helt op til 5 år, hvis de 3 partier så ville gå ind for forslaget. Det synes jeg er det afgørende.

Jeg vil da gerne svare på det spørgsmål, hr. Stetter stillede. Jeg må ærlig talt sige, at jeg glemte det, da jeg var oppe forrige gang.

Også her må jeg sige, at det er fantastisk. Vi behandler her en lovgivning, som vitteligt indeholder ganske betydelige muligheder for skatteomgælder. Disse muligheder er klart dokumenterede, ikke af mig, men af det materiale fra ligningsdirektoratet, som jeg, da vi havde anden behandling, citerede visse afsnit af. Det står uimodsagt, at der er disse store muligheder for at snyde. Men så forstår jeg ikke hr. Stetter.

Nu er det hr. Stetter, der siger, at det er hele erhvervslivet, der snyder. Jeg har nemlig ikke sagt det. Hr. Stetter går herop og siger, at det må dreje sig om alle de erhvervsdrivende, der benytter disse regler.

[Finansministeren.]

Ja men så er det altså den konservative ordfører, der her i dag siger, at det er alle de erhvervsdrivende. Det har jeg ikke på noget tidspunkt sagt. Jeg har sagt, at der er disse omgælder, og dem bør vi væk fra. Denne lov er uhensigtsmæssig, den er skadelig, og derfor bør den ophæves, og den bør ophæves nu. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling: det kan ikke være til gavn for det gode, det sunde erhvervsliv, at der er virksomheder, som, om jeg så må sige, omgår de liberalistiske regler og får en bedre konkurrencemæssig stilling end dem, der bærer sig rigtigt ad. Det kan da ikke engang være i overensstemmelse med konservativ tankegang.

Bernhard Baunsgaard: Ministeren trak desværre ikke sine ord tilbage, og så bliver jeg nødt til endnu en gang at minde ministeren om, hvad det er for en situation, han bringer sig selv i. Han anbefaler sit parti at stemme for, at denne lov, hvorefter der snydes og der snydes groft, kommer til at gælde 3 år endnu. Det er situationen. Jeg tror aldrig en minister har været i den situation, at han har anbefalet at stemme for en lov, der giver anledning til groft skattesnyderi. Det er det, ministeren her gør. Enten har ministeren en gal opfattelse, eller også bør ministeren sige: vi bør øjeblikkelig afskaffe denne lov.

Må jeg så sige til ministeren: ministeren kunne efter anden behandling, og ministeren kan i dag, konstatere, at der ikke alene er et solidt, men et fuldstændig overvældende flertal i denne sal for at gennemføre det, ministeren oprindelig ville. Der er nemlig i dag 162 medlemmer ud af 179 bag ministerens oprindelig forslag. Må jeg spørge: er det sådan, at SF i den grad har hals- og håndsret over regeringen, at til trods for at alle i denne sal minus SF er parat til at bakke ministeren op, kan ministeren ikke tage imod dette tilbud?

(Kort bemærkning).

Stetter: Det er fantastisk, at ministeren nu forsøger at gøre det til, at det er mig, der har udtalt, at der snydes og snydes groft.

Jeg er ikke meget for disse løsevne citater fra dokumenter af den ene eller den an-

den art, som finansministeren diskede op med under debatten ved anden behandling. Men hvis vi skal bruge det notat fra finansministeren til folketingets skatte- og afgiftsudvalg, kunne jeg godt finde formuleringer, som har en helt anden karakter end den, som finansministeren fremførte, f. eks.

„I mange tilfælde kan sådanne utilsigtede virkninger af de gældende regler opnås, uden at reglerne kan anses for overtrådt.“

Ministeren sagde, at der blev snydt og der blev snydt groft. Det er en generel anklage mod en lang række personer, som ikke har nogen mulighed for at forsvare sig, og derfor må jeg forsvare dem. Det er ikke bravader eller ordskvalder, dette her; det er et spørgsmål om tingets værdighed, og efter min opfattelse burde en sådan generel beskyldning ikke passere uden påtale.

Jeg spurgte finansministeren: hvorfor har ministeren ikke påbudt, at der foretages kontrol, eventuel stikprøvekontrol, blandt skatteydere og selskaber, der bruger disse regler? Jeg har stadig ikke fået svar. Jeg opfatter det således, at ministeren erkender, at han ikke burde have brugt det ordvalg i forbindelse med anvendelse af disse regler.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg takker for hr. Bernhard Baunsgaards konstatering af, at alle nu bækker den tanke op, at loven om adgang til bindende kontrakt bør ophæves. Tak for konstateringen.

Til hr. Stetter vil jeg gerne sige, at det citat, han læste op, ikke er af mig, men af ligningsdirektoratet, men det er i øvrigt en udmærket illustration af vanskeligheden i denne lov.

Så spørger hr. Stetter: ja men hvorfor har ministeren så ikke sat en kontrol ind på hele det område? Nu har jeg jo ikke været minister ret længe i denne omgang, og i 1967 ophævede vi jo denne lov, som VKR-partierne så genindførte. Men hvad gjorde jeg, da jeg blev minister igen? Jeg gjorde faktisk det, som hr. Stetter her efterlyser, idet jeg straks som en af mine første handlinger optog dette spørgsmål til drøftelse med ligningsdirektoratet. Resultatet af disse drøftelser var et omfattende materiale, som afslørede alle disse ubehagelige ting — et materiale, som senere er overgivet til folketingets skatteudvalg — og det er på basis af disse drøftelser med ligningsdirektoratet, jeg

[Finansministeren.]

nåede til den erkendelse, at denne lov simpelt hen måtte ophæves igen. Ligningsfolkene har simpelt hen ingen mulighed — det står der også i notatet — ligningsmyndighederne har ikke skygge af chance for at kunne kontrollere dette her. Derfor skal loven ophæves.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Jeg må konstatere, at ministeren ikke har opfattet, hvad jeg har sagt. Jeg har sagt: der er et overvældende flertal på 162 medlemmer for at bruge ministerens oprindelige fremgangsmåde, nemlig at gennemføre på én gang forøgelse af maskinafskrivningerne og afviklingen af denne lov. Jeg har aldrig på noget tidspunkt, som af ministeren sagt heroppe, antydnet, at der skulle være et stort flertal for isoleret at afskaffe denne lov.

(Kort bemærkning).

Stetter: Det er rigtigt, at mit citat var fra notatet fra ligningsdirektoratet, det var finansministerens også; jeg troede ikke, vi behøvede at gøre opmærksom på den slags selvfølgeligheder.

Det afgørende, det væsentlige, det centrale for mig er, at der i ministerens sidste udsagn klart lå, at der var ikke foretaget nogen kontrol på dette område. Derfor kan ministeren ikke stå her og sige, at der er tale om snyderi, det har ministeren ingen bevis for. Der er tale om utilsigtede virkninger, men det kan man ikke klandre skatteborgerne for, det kan man ikke klandre de selskaber, som har anvendt disse regler, for. De er i deres gode ret til at anvende de retsregler, vi giver. Ministeren har ingen ret til at beskyldte de pågældende for at snyde, endsige at snyde groft. Jeg må igen opfordre ministeren til at give de pågældende en undskyldning.

Finansministeren (Grünbaum): Nu sagde hr. Stetter, at finansministeren klart havde sagt, at der ikke var foretaget kontrol. Det har jeg overhovedet ikke sagt noget som helst om. Det er ikke finansministerens opgave at foretage kontrol. Vi har et omfattende kontrolapparat; bl. a. er hr. Stetter jo selv medlem af ligningsrådet, og det er lig-

ningsrådet, ligningsdirektoratet og skattemyndighederne, der skal foretage kontrollen, og ikke finansministeren. Det, jeg kan gøre som minister, det har jeg gjort — med stor ildhu, kan jeg godt sige, og meget hurtigt efter at jeg blev minister. Selvfølgelig er der da kontrol på dette område. Ligningsmyndighederne siger til mig, efter at jeg som finansminister tager spørgsmålet op, at det er ikke muligt for ligningsmyndighederne på dette område at foretage en rimelig kontrol. Derfor bør denne lovgivning simpelt hen ophæves.

(Kort bemærkning).

Stetter: Finansministeren siger til tinget, at det er ikke muligt at foretage en rimelig kontrol. Ja men så er det heller ikke muligt for finansministeren at stå og beskyldte de pågældende for at snyde og snyde groft.

Bemærkningen om, at det er ligningsrådets opgave, kan jeg godt forære finansministeren. Det er finansministeren, der kan påbyde, at der skal foretages en sådan kontrol. Jeg mener ikke, at tinget og ministeren kan være tjent med, at man retter en generel anklage mod nogle mennesker, der følger lovene her i landet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen: Må jeg spørge den højtærede statsminister: finder statsministeren det rimeligt, at finansministeren har fremsat de bemærkninger, han har gjort, om at der snydes og der snydes groft? Finder den højtærede statsminister det rimeligt, at finansministeren — gentagne gange spurgt — stadig væk ikke beklager, at han har fremsat de udtalelser? Jeg er ked af, jeg skal rette denne henvendelse til statsministeren, men vi skal jo se, om vi kunne få en nogenlunde værdig afslutning på denne debat, og det er finansministeren altså ikke i stand til selv at sørge for. Derfor spørgsmålet til regeringens chef.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Stetter fremturer med urigtige påstande. Nu siger hr. Stetter: det er finansministeren, der skal påbyde kontrol. Det synes jeg lige er stift nok. Vi har et stort kontrolapparat, vi er også i god gang med at bygge det ud, og jeg håber altså også, at det sker i rime-

[Finansministeren.]

ligt omfang. Jeg går da ud fra, at man ude i dette kontrolapparat — det gælder både ligningsdirektorat, skatteråd osv. — foretager den kontrol, man skal foretage. Det er jo det, man har de mennesker til, og det er det, man har ligningsrådet til at sørge for.

Mit ansvar er det, at hvis der er noget, jeg har fornemmelsen af ikke går, som det skal, så skal jeg gribe ind som finansminister. Det er det, jeg har gjort. Det er netop det, der er kernen i denne sag. Jeg har ikke den opfattelse, at det, der foregik på dette område, var, som det skulle være, og derfor tog jeg sagen op med ligningsdirektoratet. Derfor er vi dér, hvor vi er i dag, hvor vi siger, at denne lov bør ophæves.

Til sidst hr. Stetters trivielle gentagelser af dette med, at jeg har rettet en generel anklage. Jeg har ikke rettet nogen generel anklage. Jeg havde lejlighed til allerede ved andenbehandlingen at tilbagevise det og sige, at det kan ikke være til fordel for det sunde erhvervsliv, det gode erhvervsliv, de gode virksomheder, at der er andre virksomheder, som får en særlig fordel ved at kunne bruge vores skattelovgivning på en uberettiget måde, således at deres konkurrencemæssige stilling bliver bedre. Jeg synes, at hr. Stetter skulle støtte mig. Jeg har altså ikke rettet nogen generel anklage mod erhvervslivet, tværtimod. Jeg har sagt, det vil være til gavn for det sunde erhvervsliv, hvis denne lov bliver ophævet.

(Kort bemærkning).

Stetter: Hvis jeg har fremsat en urigtig bemærkning, så er jeg i stand til at undskylde den over for finansministeren. Men det er ministerens administrationsområde. Ministeren har sagt til tinget, at han mener, der foregår groft snyderi. Så er det minsandten efter min ringe mening også ministerens opgave at forsøge at føre beviser for dette og at gennemføre en passende kontrol.

Nu siger ministeren, at mine bemærkninger er trivielle. Er ministeren ikke klar over alvoren i dette? (*Munterhed*). Ja men det kan ikke nytte noget bare at smile, minister, for ministeren kan hverken smile eller snakke sig udenom — det er jo det, ministeren forsøger på. Det er alvorligt, dette her. Der er en krise i Danmark i forholdet imel-

lem befolkningen og parlamentet. Vi kan ikke fortsætte med den slags løse, jeg vil næsten sige igen uforskammede bemærkninger, uden at tinget reagerer. Vi kunne klare det, hvis ministeren var stor nok til at stå op og sige, at dette var en lapsus. Det kan vi ikke få ministeren til at gøre, og det falder tilbage på ministeren og regeringen, men det falder også tilbage på dette folketings værdighed. Jeg begriber ikke, at ministeren, der ellers er en fornuftig person, ikke kan indse alvoren i dette her. Der er ikke noget trivielt i det. Det er virkelig alvorligt.

Ømann: Ja, jeg synes også efterhånden, det er alvorligt. Vil hr. Stetter virkelig som fuldgældigt medlem af ligningsrådet påstå...

Formanden: Man hentyder ikke til medlemmernes andre gøremål.

Ømann: ... undskyld ... at han er uvildende om, at der snydes og snydes groft på dette område?

(Kort bemærkning).

Stetter: Jeg kan sige til det ærede medlem hr. Ømann, at jeg afviser at diskutere på det lave niveau (*Munterhed*).

Formanden: Jeg henstiller, at debatten holdes inden for nogenlunde, skal vi sige parlamentariske former.

Finansministeren (*Grünbaum*): Ja, man kan jo godt forstå, at hr. Stetter bliver lidt ude af balance, efterhånden som debatten skrider frem.

Nu sagde hr. Stetter til mig: det er alvorligt dette her, finansminister, det er meget alvorligt. Der er en krise mellem befolkningen og parlamentet, som vi her i landet kalder folketinget. Ja men det er jo netop det, jeg sagde ved andenbehandlingen. Der er en krise på hele det store område, der hedder skattelovgivning, skatteunddragelser, både legale skatteunddragelser og illegale, altså skattesnyderi, der er en krise i befolkningen i dette øjeblik. Befolkningen forlanger, at folketinget får ryddet op i skattelovgivningen og på en sådan måde, at det ikke hele tiden skal være de små, der skal undgælde, og de store, der slipper. Det er det,

[Finansministeren.]

det drejer sig om. Det drejer sig om, at vi i hvert fald tager de skridt, som vi kan tage, for at, skal vi sige gøre det umuligt for dem, der vil snyde — jeg taler kun om dem, der vil snyde — gøre det umuligt for dem at foretage disse transaktioner.

Jeg er altså enig med hr. Stetter i, at det er alvorligt dette her. Jeg er også enig i, at der er måske på en vis måde en krise på dette område, og jeg må endnu en gang beklage, at der er tre partier, som vil holde hånden over en lovgivning, der giver disse muligheder.

Formanden: Hr. Stetter har ordet for en kort bemærkning. På et eller andet tidspunkt må vi jo slutte de korte bemærkninger.

Stetter: Det vil jeg ganske give formanden ret i, men jeg må sige, at jeg har aldrig været i større balance, end jeg er i disse øjeblikke.

Der er en krise, siger ministeren. Det er vi altså enige om. Hvem er det, der skaber denne krise? Det er bl. a. finansministeren, der fremsætter generelle anklager mod de skatteydere og de selskaber, som anvender disse regler. Jeg ved ikke, hvad der kommer ud af denne debat. Jeg kan tilsyneladende ikke få nogen som helst afklaring på nuværende tidspunkt. Tilbage står, at finansministeren mener, at der snydes og der snydes groft ved brugen af disse regler, og finansministeren har intet foretaget sig i den forbindelse. Hvis jeg mente, at der blev snydt groft, ja, så ville jeg, hvis jeg var finansministeren, omgående gribe ind med en kontrol eller en stikprøvekontrol i hvert fald.

Jeg mener, det er nødvendigt for folkettingen at bevare en værdighed i alle forhold. Jeg mener samtidig, at denne værdighed ikke har været til stede i det foreliggende tilfælde, og jeg må også mene, at det er finansministeren, der er skyld i den udvikling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Jeg tror, alle efterhånden er klar over, hvad der er sagt af hvem — og hvorfor måske også. Jeg har bare en kort replik til finansministeren: det, der er i vejen, når der tales om krise i forholdet mellem befolkningen og skattelovgivningen, det er ikke først og fremmest det, som ministeren var inde på; det, der først og fremmest er i vejen, det er skatternes højde.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen: Det undrer mig, at den højtærede statsminister ikke tager ordet for at svare på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg skal derfor sige, at jeg har ikke stillet mit spørgsmål for at vanskeliggøre situationen for regeringen, for at drille, men jeg spørger ganske enkelt, for det kan jo ske for os alle sammen, at vi gør os skyldige i en lapsus, at der ryger en finke af panden eller sådan noget, og det kan være, det er det, der er sket for finansministerens vedkommende. Han kan altså bare ikke mande sig op til at beklage, at han har fremsat den udtalelse. Det er derfor, jeg spørger regeringens chef, om han mener, det er rimeligt, at finansministerens ord står her uden at blive trukket tilbage fra finansministerens side. Hvis statsministeren ikke svarer nu og fremsætter en beklagelse af det, finansministeren har sagt, så er det den samlede regering, der giver udtryk for, at der snydes og der snydes groft, uden at der er ført bevis derfor.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil ikke svare mere på det spørgsmål om generelle anklager. Det skulle jo være helt klart nu, at det har der ikke været tale om fra min side. Og så vil jeg gerne sige til hr. Jens Peter Jensen: jeg har ingen udtalelse at beklage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 80 stemmer mod 77.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om kød m. m.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 203) findes i tidenden sp. 5494).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 157 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om statens udlån til jordbrugsmæssige formål m. m.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 197) findes i tidenden sp. 5499).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 129 stemmer; 28 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om æn-

dring af lov om uddannelse af lærere til folkeskolen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 85) findes i tidenden sp. 5510).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 157 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udenrigsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændringer af lov om internationalt udviklingssamarbejde. Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændring i følgende udvalg:

Forsvarsudvalget:

Udtræder: Ninn-Hansen

Nyt medl.: Rohrsted

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 10. april kl. 13.30 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om fremme af forespørgsel til ministeren for offentlige arbejder af Jens Foged m. fl.*
- 2) *Anden behandling af:*
Forslag til militær straffelov.
- 3) *Anden behandling af:*
Forslag til militær retsplejelov.
- 4) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter.
- 5) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Lån vedr. driftsunderskud, garanti for tilbagebetaling af beboerindskud m. v.).